

Gedicht: Elisabeth Eybers
(Zuid Afrikaans)

EK MOES DEUR BAIE PYN...

Ek moes deur baie pyn om mens te word,
om in myself die wyer Self te herken;
my dure nardussalf was uitgestort
eer ek die ryker erfenis kon wen

waarna my eenling-siel wanhopig stry
of wat hy trots versmaai: eers toe my gees
net daar was om my liggaamspyn te ly
het ek geleer om mens, om vrou te wees,

een uit die effe menigte. Blydschap,
so sterk en rustig soos 'n groot, stil man,
het oor die drumpel van my hart gestap

en daar geen hoë waan of bitter wens
gevind. Ek het my opeens ontdek: voortaan
nie meer, goddank! half-god, half-gek, maar mens!

Uit: *Versamelde Gedigte*, (1995) Uitg. Querido Van Oorschot, Amsterdam, ISBN 90-214-6188-9

IK MOEST DOOR VEEL PIJN HEEN ...

Ik moest door veel pijn heen om mens te worden,
om in mijzelf het weidsere Zelf te herkennen;
mijn dure narduszalf was uitgestort
eer ik de rijkere erfenis kon winnen

waarnaar mijn eenling-ziel wanhopig streefde
of die hij trots versmaadde: eerst toen mijn geest
bereid was om mijn lichamelijke pijn te lijden
heb ik geleerd om mens, om vrouw te zijn,

een zoals ieder ander. Blijdschap,
zo sterk en rustig alsof een grote, stille man,
over de drempel van mijn hart was gestapt

en daar geen hoogmoed of bittere wens
heeft gevonden. Ik heb opeens ontdekt: voortaan
niet meer, goddank! half-god, half-gek, maar mens!

(vertaling: [Anja Strik](#) m.m.v. Rik Jaspers)